

bombažna
predilnica
in tkalnica
tržič
pošt. predaj. 93
64290 TRŽIČ

TRŽIČ
24. 11. 87
64290

JUGOSLAVIJA
01.20
JUGOSLAVIJA

TRŽIŠKA KNIŽNICA

64290 Tržič

Bračičeva 4

Tržiški tel

bombažna predilnica in tkalnica TRŽIČ

LETO XXII

JULIJ - AVGUST

ŠTEVILKA 7-8

USPEŠNO POSLOVANJE V PRVEM POLLETJU

Za nami je prva polovica leta in z njo tudi pregled poslovanja v prvih šestih mesecih. Doseženi rezultati kažejo na to, da je bilo poslovanje kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja zelo uspešno. O samem poslovanju, kot tudi o doseženih rezultatih smo se pogovarjali z direktorjem delovne organizacije tov. Tomazinom, ki je na zastavljena vprašanja takole odgovoril:

Rezultati poslovanja v prvem polletju kažejo na uspešnost gospodarjenja; v čem mislite, da je glavni razlog za to?

»Ugodni rezultati so zasluga celotnega kolektiva, ki se je v veliki večini odzval pozivu na dodatne napore in prizadevanja za večjo produktivnost s tem, da je bilo opravljenega precej dodatnega in nadurnega dela za realizacijo planskih obveznosti.«

Kako so bile realizirane planske obveznosti po temeljnih organizacijah?

»Kljub določenim težavam so vse temeljne organizacije razen TOZD Konfekcija dosegle oz. presegle zastavljene planske obveznosti. Fizični obseg proizvodnje je ob istem številu delavcev kot ob koncu lanskega leta približno enak, ponekod pa se je celo povečal, kar je še posebno vzpodbudno.«

Znano je, da smo korigirali cene naših izdelkov; kakšen vpliv na poslovanje je imelo povišanje cen?

»Kot sem že dejal, je glavni razlog za uspešno poslovanje prizadevanje celotnega kolektiva. Res je, da smo dvignili cene našim izdelkom, vendar to ni bistveno vplivalo na dosežene rezultate poslovanja, kajti nove cene so pričele veljati šele 1. junija. Treba pa je reči, da je na ugodne rezultate vplival tudi del spremenjenega proizvodnega programa.«

V poročilih o poslovanju in v izvlečkih so navedeni vsi podatki o doseženih rezultatih, zato jih ne bi bilo smiselno ponovno naštevati, vendar pa bi kazalo nekaj reči o dohodku, reproduktivni sposobnosti in OD v primerjavi z lanskim letom?

»Dohodek je v primerjavi z istim obdobjem lani porastel

za 47 %, stopnja reproduktivne sposobnosti izračunana ob primerjavi akumulacije in usklajena s povprečno uporabljenimi poslovnimi sredstvi je porastla od 9,85 na 13,35 %. Osebnih dohodki so se v primerjavi s prvim polletjem leta 1980 povečali za 33,9 %.«

Kako je bilo z oskrbo s surovinami in reprodukcijskim materialom?

»Oskrba s surovinami in repromateriali je bila dobra, čeprav je dobršen del oskrbe odvisen od realizacije izvoza. Ob tem je treba tudi upoštevati dejstvo, da je bilo na trgu občasno pomanjkanje določenih vrst repromaterialov, vendar nam je uspelo vedno pravočasno zagotoviti potrebne količine.«

S kakšnimi težavami smo se srečevali pri poslovanju?

»Težav seveda ni manjkalo. Poleg pomanjkanja moške delovne sile je največ težav povzročilo pomanjkanje preje, ki je ni mogoče nabaviti toliko kot bi bilo potrebno, saj preje primanjkuje v vsej Sloveniji in tudi drugod. Tudi z dokupom surovih tkanin so bile težave. Posebno vprašanje je velik del izredno dotrajane strojne opreme in s tem v zvezi okrnjen uvoz opreme in rezervnih delov.«

Omenili ste izvoz; kako je bil realiziran in kakšni so bili doseženi rezultati?

»Glede na plan, je bil izvoz realiziran z 48 % in je bil povečan v primerjavi z istim lanskim obdobjem za 33 %. Celoten naš izvoz je bil usmerjen na konvertibilno tržišče. Za drugo polletje imamo sklenjene čvrste pogodbe, zato ni bojazni, da plan izvoza ne bi bil presežen. To dokazujejo že rezultati izvoza v mesecu juliju, ki so še boljši in so za 40,37 % višji kot v istem obdobju lani. Letna izvozna obveznost DO v

okviru grupacije naše panoge je dosežena že z 82,45 %, kar je po drugi strani vzpodbudno, kajti kakor hitro 100 % izpolnilno letno izvožno obveznost se spremeni delitev v prilivu deviz. Sedaj je delitev v razmerju 65:35 v korist DO, po izpolnitvi izvozne obveznosti pa bo razmerje 90:10.«

So pri plasiranju naših izdelkov na zahtevno zahodnoevropsko tržišče kakšne posebne težave?

»Vedeti je treba, da vlada na zapadu poleg krize, ki ji še ni videti konca tudi izredno huda konkurenca. Zato je kolikor toliko ugoden plasma naših izdelkov moč doseči le s kvaliteto in solidnostjo v dobavah. V tem pogledu je bilo storjeno že izredno veliko, treba pa bo storiti še kaj, kajti vsi odgovorni se morajo zavedati, da brez solidnega poslovanja ne moremo pričakovati ugodnih izvoznih rezultatov. Doslej zaradi naše prizadevnosti kakšnih večjih težav ni bilo, čeprav je bilo občasno tudi kaj takega kar ne bi bilo potrebno (prevoz izdelkov z najetim kamionom direktno kupcu v ZR Nemčijo zaradi kasnitve roka dobave).«

Na domačem trgu še vedno vlada konjunktura, mi pa ugotovljamo, da ne moremo zadostiti povpraševanju po naših artiklih. Je mogoče kdo razmišljal o tem, da bi uvedli nadurno delo npr. ob prostih sobotah ter s tem povečali proizvodnjo in zagotovili še večjo prodajo, kar bi v končni fazi vplivalo tudi na boljše finančne rezultate?

»Ne samo razmišljanja, tudi določeni posegi so bili predla-

gani. Nekatere sredine so se odzvale, nekatere pa niso pokazale kakega posebnega navdušenja. Ob vsem tem bi se morali vsi člani kolektiva zavedati, da je od ustvarjenega dohodka odvisna tudi delitev osebnih dohodkov. Višji ustvarjeni dohodek je mogoče doseči samo ob boljših proizvodnih rezultatih, za katere pa so potrebna vsestranska prizadevanja tako v obliki nadurnega dela kot tudi z boljšim izkoriščanjem delovnega časa, smotno uporabo surovin in repromateriala kot tudi ostalimi faktorji, ki vplivajo na zmanjševanje stroškov in povečanje produktivnosti.

Konjunktura še traja in treba jo je izkoristiti. Dokler bo ponudba manjša od povpraševanja bo možno prodati vse proizvedene izdelke, zato bi kazalo napeti vse sile, da bi se ugodna situacija na trgu resnično maksimalno izkoristila, to pa bi se zelo pozitivno odrazilo pri našem dohodku.«

Jedrnati odgovori na zastavljena vprašanja nam dajo sliko uspešnosti poslovanja, ki ni bilo brez težav, vendar so skupna prizadevanja zaposlenih pokazala, da se z boljšim delom lahko dosežejo tudi zelo ugodni rezultati gospodarjenja. Vendar nas polletni uspehi ne smejo uspavati, biti nam morajo nova vzpodbuda za še boljše delo, ki je porok za uspešno poslovanje.

Rezultati poslovanja se odražajo na vseh ravneh in nikomur ne more biti vseeno kakšni so, ker se ustvarjeni dohodek v končni fazi odraža tudi v naših osebnih dohodkih.

J. F.

Dopisujte
v svoje glasilo

OBČINI TRŽIČ IN LUDBREG POBRATENI

Po odloku, ki so ga sprejeli zbori skupščine občine Tržič na sejah dne 23. 6. 1981 se je občina Tržič pobratila z občino Ludbreg v SR Hrvatski.

V Tržiču je bila listina o pobratenu podpisana na slavnostni seji zborov skupščine 5. avgusta, v Ludbregu pa bo listina podpisana ob njihovem občinskem prazniku 3. oktobra.

Z željo, da bi se občani Tržiča seznanili s pobrateno občino objavljamo prispevek o Ludbregu.

Občina Ludbreg leži v severozahodnem delu SR Hrvatske v zgornjem delu Podravine, med obronki Kalnika na južni in reke Drave na severni strani. Področje občine obsega 223 kv. m in meji z občinama Čakovec na severni, Koprivnica na vzhodni, občinama Križevci in Novi Marof na južni in občino Varaždin na zahodni strani.

V občini je 41 naselij, največje pa je občinsko središče Ludbreg. Na področju občin živi 22.340 prebivalcev. Ima 14.657 ha obdelovalnih površin, ki so bile doslej tudi edini naravni potencial za razvoj občine.

Celotni razvoj ludbreškega področja se je začel v povojnih letih. Pred NOB je bil namreč Ludbreg in celotna ludbreška občina najbolj zaostalo področje države, brez pomembnejših gospodarskih in drugih objektov, z neznatno obrtjo in trgovino.

GOSPODARSKI RAZVOJ

Po osvoboditvi se je začelo najprej z ustanavljanjem obrtnih delavnic v tekstilni, obutveni, pletarski, grafični in drugih dejavnostih ter z ustanavljanjem kmetijskih združenj. Na teh temeljih se je posebno v zadnjih desetih letih razvila dokaj močna in moderna industrija, tako da je danes na območju ludbreške občine v družbenem sektorju zaposlenih več kot 4500 delavcev. Posebno opazni koraki razvoja so storjeni v kmetijstvu, kjer je proizvodnja intenzivirana ter razvejano zelo široko kooperacijsko sodelovanje družbenega in zasebnega kmetijskega sektorja. V strukturi proizvodnje je prišlo do pomembnih sprememb.

Poleg tradicionalne kmetijske proizvodnje, prvenstveno proizvodnje žitaric, se je uveljavila proizvodnja semen, zelenjave, zdravilnih zelišč, tobaka in drugih kultur, ki na istih površinah dajo znatno večji dohodek. Na območju občine se uspešno razvija tudi živinoreja, predvsem svinjereja. Kmetje ludbreškega območja so znani po uspehih v govedoreji in vzreji simentalnega goveda visokih molznih in plemenskih kvalitet. Družbeni sektor zbira in združuje celotno kmetijsko proizvod-

njo, zagotavlja seme visokorodnih kultur, umetna gnojila, zaščitna sredstva ter strokovno agronomsko in drugo pomoč kmetom. Vse to se povezuje v sestavljeni organizaciji združenega dela »Bednja«, ki se poleg kmetijske proizvodnje ukvarja tudi s predelavo žitaric ter razvija trgovino in gostinstvo. Razen kmetijstva je na območju ludbreške občine vse močnejša industrija, predvsem kovinska, kemijska, obutvena, grafična, tekstilna, opekarska, razvija se promet, gozdarstvo, trgovina in gostinstvo. Posebna pozornost se posveča tudi razvoju obrti in malega gospodarstva z obrati posameznih delovnih organizacij ali pri občinah.

V kovinski industriji je najpomembnejša delovna organizacija tovarna za proizvodnjo industrijske opreme »Oprema«, ki razvija program proizvodnje opreme za opremljanje konfekcijskih obratov, proizvodnjo zootehnične opreme za sodobno rejo perutnine in v živinoreji, v zadnjem času pa tudi proizvodnjo naprav in delov ter aparatov za potrebe gostinstva. Ta delovna organizacija se z nekaj temeljnimi organizacijami vse uspešneje predstavlja na domačem in tujem tržišču — posebno z zootehnično opremo in to predvsem v državah v razvoju. Razvila je zelo široko poslovno sodelovanje v državi in izven meja.

V kmetijski industriji sta dva pomembna gospodarska objekta: tovarna zdravil »Belupo« in pravkar zgrajena tovarna za proizvodnjo trdih želatinastih kapsul »Lukaps«. »Belupo« dela v sestavi »Podravke« iz Koprivnice in je usmerjena v proizvodnjo zdravil in farmacevtskih pripravkov, kot tudi kozmetike, »Lukaps« v sestavi delovne organizacije »Razvitak« iz Ludbrega, pa bo oskrboval domačo farmacevtsko industrijo s kapsulami — neločljivimi ovojnici za zdravila in druge farmacevtske proizvode.

Tovarna zdravil »Belupo« je nastala s sodelovanjem ludbreške »Bednje« in koprivniške »Podravke«, v začetku svojega delovanja pa je veliko sodelovala tudi z »Lekom« iz Ljubljane.

Tovarna za proizvodnjo trdih želatinskih kapsul »Lukaps« je nastala s sodelovanjem delovne organizacije »Razvitak« in »Feromoto« iz Maribora, kot tudi z njihovimi poslovnimi partnerji v tujini.

V obutveni industriji dela tovarna obutve »Budučnost«, ki je v svojem razvoju sodelovala z vodilnimi jugoslovanskimi proizvajalci obutve, dolgoletno uspešno poslovno sodelovanje s »Pekom« iz Tržiča pa je leta 1976 kronala z izgradnjo nove tovarne v Ludbregu in podpisom samoupravnega sporazuma o združe-

vanju dela in sredstev. Tovarna se še naprej uspešno razvija in pravkar zaključuje izgradnjo še dveh proizvodnih dvoran. »Budučnost« dela kot TOZD delovne organizacije »Peko« in letno izdela okrog dva milijona parov čevljev ter zgornjih in spodnjih delov obutve. V tovarni je sedaj zaposlenih okrog 1250 delavcev, z izgradnjo še dveh dvoran pa se bo zaposlilo še okrog 300 delavcev.

Ker so skoraj vse ludbreške delovne organizacije nastale iz majhnih obrtnih delavnic, se je iz ene od grafičnih delavnic razvila tudi delovna organizacija »Grafičar«, ki ima v svojem proizvodnem programu tiskarsko dejavnost in izdelavo kartonske embalaže. Poslovno povezana z drugimi grafičnimi delovnimi organizacijami, se delovna organizacija »Grafičar« uspešno razvija. Letos bo zgrajen nov proizvodni prostor za preselitev cele delovne organizacije na novo lokacijo, s čimer bo mogoče še bolj razširiti proizvodnjo, tako sedanjo kot novo. Namerava namreč začeti s proizvodnjo oplemenitega kartona, kar bi dala tej delovni organizaciji nove možnosti za razvoj.

V tekstilni industriji dela TOZD »Varteks«, ki je v sestavi sestavljene organizacije združenega dela »Varteks« iz Varažдина. Ludbreška TOZD je specializirana za izdelovanje ženske konfekcije za domači in tuji trg.

Omenili smo že delovno organizacijo »Razvitak«, ki je prešla na novo proizvodnjo — proizvodnjo trdih želatinastih kapsul za potrebe farmacevtske industrije. Ta delovna organizacija je nastala z združitvijo pletarskih združenj, razvija pa proizvodnjo košarskih in galanterijskih izdelkov, kot tudi vrsto manjših proizvodnih programov — izdelovanje ventilov za razpršilce, smučarske vezi, lepila, tapete in druge.

Proizvodnja pletenih predmetov iz vrbovega pretja je široko povezana z individualnimi kmetijskimi proizvajalci na območju občine kot tudi zunaj nje, ki v prostem času pletejo košare in druge predmete ali sodelujejo pri njihovi dodelavi. Delo je obojestransko koristno, največji del spletenih in dodelanih predmetov pa potuje na tržišča zunaj naše države. V tej in drugih panogah, s katerimi se ukvarja delovna organizacija »Razvitak«, je vzpostavljeno široko poslovno sodelovanje, v zadnjem času pa se vse več dela na skupnih vlaganjih.

Tudi ostale dejavnosti, proizvodnja opeke, promet, gozdarstvo, se razvijajo v skladu s skupnimi potrebami prebivalstva. Pomembni koraki razvoja pa so prisotni tudi v trgovini in gostinstvu, posebno z

vidika modernizacije poslovnih prostorov in objektov.

Delo na domu in obrt so na območju ludbreške občine znaten dodaten vir dohodkov prebivalcem, ki se ukvarjajo s temi dejavnostmi, v programu razvoja občine pa predstavlja to krepitev malega gospodarstva, kar pomeni, da bo storitvena dejavnost in kooperacijska proizvodnja občanov, povezana z delovnimi organizacijami, v prihodnjem obdobju dobila nove možnosti razširitve in še hitrejšega razvoja.

DRUŽBENI STANDARD

Vzporedno z razvojem gospodarstva se je zadnjih deset let razvijal tudi osebn in družbeni standard prebivalcev tega območja. Skupni družbeni proizvod v občini je v zadnjih letih povečan za 10-krat, narodni dohodek na prebivalca pa je danes 1.850 dolarjev.

Na področju šolstva so bili narejeni veliki koraki v modernizaciji pouka. Zgrajene so bile nove osnovne šole v Ludbregu, Velikem Bukovcu in Martijancu, ki jih obiskuje okrog 2.500 učencev, urejeni so bili in se razširujejo prostori za predšolske otroke, v programu pa je tudi izgradnja srednješolskega centra v Ludbregu zaradi večjega vključevanja mlade generacije v procesu usmerjenega izobraževanja za potrebe domačega gospodarstva in družbenih dejavnosti.

Napredovalo je tudi zdravstvo, nekatere značilne bolezni, ki so bile posebno razširjene v siromašnih krajih, so popolnoma izginile. Da bi se zdravstveno stanje izboljšalo in da bi bile zdravstvene usluge čim bolj kvalitetne, bo kmalu dograjen zdravstveni dom v Ludbregu, ki bo nudil zdravstveno pomoč prebivalcem.

Stanovanjska gradnja je prav tako v porastu in je bilo v občini v zadnjih petih letih zgrajenih več stanovanj v družbeni lasti kot v celem povojnem obdobju. Stanovanja se gradijo še naprej, ker so potrebe vse večje, vzporedno z gradnjo stanovanj v družbeni lasti pa se razvija tudi individualna gradnja stanovanj. Prenekateri naselja v ludbreški občini so v zadnjih desetih letih skoraj povsem spremenila svoj videz.

Na kulturnem in športnem področju so vse bolj prisotna prizadevanja, da se življenje in delo osmisli in da se zadovolji čim več posameznih in skupnih potreb delovnih ljudi in občanov. Na območju občine deluje 50 športnih organizacij, v nogometu, streljanju, košarki, rokometu, odbojki, rokoborbi in drugih športih.

Posebno dobri rezultati so bili v preteklem obdobju doseženi tudi na področju infrastrukture — posebno go-

spodarske. Modernizirane so bile prometnice, elektrificirano vsako naselje, zgrajenih je bilo deset sodobnih betonskih mostov na rekah, ki tečejo skozi občino, asfaltirajo se vaše ulice, gradijo in urejajo družbeni domovi, napeljujejo vodovodi, plinovodi, urejajo se kanalizacijske mreže in tako dalje.

RAZVOJ IN SODELOVANJE

Celoten napredek občine je viden na vsakem koraku. Občina, ki je bila od 1971. do 1975 leta ena od najmanj razvitih v SR Hrvatski ter od 1976. do 1980. leta tako imenovano intervencijsko področje, se vse bolj prebija iz zaostalosti, plani za to srednjeročno obdobje od 1981. do 1985. leta pa govorijo, da bo koncem leta 1985 ta občina dosegla povprečno razvitost SR Hrvatske.

Napredek je dosežen z izredno marljivostjo prebivalcev te občine, ki so znali tudi minimalne možnosti za razvoj spremeniti v zelo ugodne rezultate in s tem izdatno izboljšati svoj družbeni in osebni položaj. S tem, da neprestano razvijajo in gradijo nove samoupravne socialistične družbene odnose ob povezanju z ljudmi iz drugih krajev na skupnih osnovah in programih, utrjujejo svoje sodelovanje in razumevanje z drugimi. Tako prispevajo k izgradnji naše skupnosti bratskih narodov in narodnosti.

Ludbreško območje je bilo vedno odprto vsem prijateljem, vedno je vzpodbujalo in še danes razvija sodelovanje na gospodarskem kulturnem in športnem področju ter vseh vidikov življenja in dela. Tudi do sodelovanja občin Ludbreg in Tržič je prišlo zaradi skupnih interesov najprej gospodarskih, sedaj pa vse bolj naših skupnih hotenj, da se sedanje oblike sodelovanja še bolj razvijajo, da se prebivalci obeh občin zblížajo, da se prijateljstvo in sodelovanje še krepí. Zato pobude, da se naši občini pobratita niso naključne, ampak sad velikega razumevanja.

BOGATA KULTURNOZGODOVINSKA TRADICIJA

Občina Ludbreg ima bogato kulturnozgodovinsko tradicijo. Naključne najdbe predmetov še iz dobe neolitika, ter sistematska raziskovanja prazgodovinskih najdišč posebno v Ludbregu, Martijancu, Sv. Petru in še nekaterih krajih pričajo, da je tukaj človek bival pred 4.500 leti.

Na mestu dosedanjega Ludbrega je bilo od 1. do 5. stoletja našega štetja rimsko naselje Castrum Iovija, katerega ostanke že deset let raziskujejo arheologi Arheološkega muzeja iz Zagreba.

Ludbreg kot mesto je nastalo zelo zgodaj. Njegovi temelji

so najverjetneje v 11. in 12. stoletju, v srednjem veku pa je Ludbreg prvič omenjen v 13. stoletju, ko je neko posestvo blizu Ludbrega pripadlo Glogovničemu samostanu. Najstarejši znani gospodarji Ludbrega so bili plemiči iz Paliže.

Leta 1370 je Ludbreg prišel v letu Ivana Čuza, potem pa je pogosto menjal gospodarje vse do leta 1923, ko sta bila graščina in dvorec prodana podjetju »Braća Berger« iz Zagreba.

Ludbreg se je razvijal kot trg okrog župne cerkve. V drugi polovici 19. stoletja se je širil in postal središče okrajne oblasti, okrajnega sodišča in občinskega glavarstva. Dobil je pošto, lekarno, zgradil je štirirazredno šolo, ustanovil prostovoljno gasilsko društvo (1869), razvil gospodarske temelje, v Ludbregu pa sta delovala tudi dva denarna zavoda. Bogato preteklost imata tudi Veliki Bukovec in Martijanec. V Velikem Bukovcu še vedno stoji dvorec rodbine trakoščarskih Draškovičev, zgrajen leta 1770, v Martijancu pa dvorec Rauchvi.

Prva polovica 20. stoletja je bila polna dogodkov in preobratov. Vsi ti so pustili sledove tudi v Ludbregu. Svobodoljubne in revolucionarne težnje so prebivalci občine Ludbreg izrazili zelo zgodaj, že v kmečkih nemirih in uporih 1903. leta.

Knjižnica in čitalnica sta postali zbirališče naprednih sil Ludbrega in okolice. Napredne sile so se zbirale tudi v posameznih društvih, posebno v športnem društvu »Podravina«, ustanovljena leta 1919. Ludbreg je postal center republikanizma in boljše vizma viharnega 1919. leta. Veliki oktober je pljusnil tudi v Ludbreg. Komunistična partija Jugoslavije je na tem območju našla veliko število simpatizerjev in kasneje članov. To so potrdili usodni dogodki leta 1941 in celotna NOB.

V Ludbregu je bila ustanovljena prva partijska organizacija leta 1938, potem pa so bile ustanovljene tudi v vasi Poljanec in drugih. Leta 1940 je bila na območju tedanjega okraja Ludbreg 45 članov Partije, deloval pa je že tudi okrajni komite KPH za Ludbreg.

Občina Ludbreg je že v prvih dneh revolucije dala 120 prvoborcev, življenje pa je v NOB izgubilo okrog 520 borcev. Danes živi v občini 800 borcev, članov ZZB NOV.

Na območju bivšega okraja Ludbreg so bile ustanovljene tudi prve partizanske enote v tem delu Hrvatske – Prvi kalniški partizanski odred, potem Udarne brigada »Braća Radić«, ter Deseti zagrebški korpus.

V novejši zgodovini Ludbrega sta posebno pomembna data 3. oktober 1943 – prva osvoboditev Ludbrega in 6. maj 1945 – končna osvoboditev Ludbrega in cele občine. Prvo osvoboditev Ludbrega so izvedli borci XVII. udarne sla-

vonske brigade s pomočjo borcev Kalniškega partizanskega odreda, borcev Udarne brigade »Braća Radić« in drugih enot. Mesto Ludbreg in cela občina sta bila svobodna vse do začetka februarja leta 1944. Datum prve osvoboditve Ludbrega, 3. 10. 1943, občina Ludbreg praznuje kot svoj občinski praznik – dan občine.

Dokončno so osvobodili Ludbreg 6. maja 1945 borci Šeste brigade dvanajste vojvodinske divizije, ki so izganjali sovražnika pri njegovem umiku proti zahodnim mejam naše države.

Na nekdanjih temeljih rimskega naselja raste danes novi Ludbreg, gospodarsko, politično in kulturno-zgodovinsko središče občine. Osnovno značilnost mu daje arhitektonski kompleks dvorcev Battyany, to je trinadstropna baročna rezidenca in dve dvonadstropni gospodarski poslopji. Poudobno dopolnjujejo župna cerkev z zelo lepim baročnim preddverjem ter ostanki nek-

danjih gospodarskih poslopj graščine, adaptiranih v hotel »Putnik« in stanovanjske zgradbe, ki obkrožajo največji ludbreški trg.

S preteklostjo se prepleta sedanost. Nekoč prašne ulice Ludbrega je prekril asfalt. Ob ulicah so položene cevi kanalizacije, vodovod in plinovod.

Električni tok ima mesto že nekaj desetletij. Po urbanističnih načrtih na prostih površinah kot gobe po dežju rastejo nove zgradbe. To so družbenopolitične institucije, trgovsko-stanovanjski objekti in družinske hiše. Na vzhodnem in zahodnem delu Ludbrega so industrijske cone, kjer se vsakodnevno odpirajo nova delovna mesta za prebivalce Ludbrega in ludbreških vasi.

Spremenjena slika Ludbrega najbolj zgovorno dokazuje, kaj vse se je zgradilo v tej občini v povojnem obdobju, še posebno v zadnjem poldrugem desetletju.

PO TITOVU POTI ŽE ČETRTIČ

Pohodna enota na poti skozi Tržič

Četudi je bil letošnji tradicionalni pohod po Titovi poti '34 v soboto, 29. avgusta ter v nedeljo 30. avgusta in se je začel ob 07.15 uri zjutraj na dan, ki je v koledarju delovnih dni DO BPT vpisan kot delovna sobota, smo se BPT-jevci na pohodu izvrstno odrezali.

Na podlagi dogovorov in razumevanja sodelavcev je kar 6 (šest!) delavk in delavcev sodelovalo v Pohodni enoti »Kokrški odred«, ki je 29. avgusta zjutraj krenila izpred kriške osnovne šole na Mahavov grič pri Sebenjah, od tam pa po krajši slovesnosti na dolgo pot do Šije, naslednji pohodni dan pa na Škrbino. Če upoštevamo, da je pohodna enota štela 60 pohodnikov, smo iz vrst DO BPT prispevali kar 10 odstotkov udeležencev, kar je v primerjavi s preteklimi leti lep uspeh. Tudi letos je DO BPT priskočila na pomoč organizatorju pohoda, Občin-

ski konferenci ZSMS Tržič, kajti poslovni odbor DO je odobril brezplačen prevoz šotorov in ostalih stvari iz Škofje Loke na planino Šijo za potrebe tabora pohodniške enote.

Naj naštejemo naše pohodnike, ki so prehodili pot od Mahovovega griča do Škrbine in nazaj: Mihaela Golmajer ter Marija Kryštufek iz TOZD Konfekcija, Derviš Nuhanić ter Besim Benić iz TOZD Oplemenitilnica, Marjan Radosavec ter Mirko Brovč iz DSSS – Vzdrževalno energetske obrati.

Nekaj podrobnosti o pohodni enoti in samem pohodu: med 60 pohodniki je bilo tudi 15 mladih iz pobratene občine Zaječar, trije vojaki – granicarji ter kar tretjina starejših pohodnikov in borcev NOB. Vsekakor je letošnja pohodna enota »Kokrški odred« po svoji sestavi znaten korak na-

Nadaljevanje na 6. strani

RAZSTAVA »VARNOST IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA«

Razstava je bila prvič postavljena v Beogradu 13. maja 1974 pod naslovom »TRI DESETLETJA VARNOSTNE SLUŽBE«, nakar je v šestih letih obšla vse socialistične republike in obe pokrajini, razen Slovenije. V 94 krajih jo je obiskalo preko 2 milijona občanov, od tega 45% mladine (poprečno število obiskovalcev v vsakem mestu 21.310, poprečen dnevni obisk 2.320 obiskovalcev, maksimalni pa do 4.700 obiskovalcev). V knjige vtisov je vpisanih več kot 200.000 ocen in komentarjev.

V teh 6 letih je bila razstava večkrat obnovljena, aktualizirana in dopolnjena, spremenjeno je bilo tudi ime – v RAZSTAVA VARNOST IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA.

Razstavo so povsod obravnavali kot široko družbenopolitično in samozaščitno akcijo, organizatorji pa so dobili potrebno družbenopolitično podporo na zvezni, republiških in pokrajinskih ravneh. Ocenjeno je, da je razstava pomembno prispevala k informiranju občanov o najpomembnejših vprašanjih varnosti in družbene samozaščite, razvijanju njihove varnostne zavesti in kulture, razvijanju politične zavesti in prepričanju v stabilnost naše družbene ureditve, ter ne nazadnje k nadaljnemu odpiranju organov za notranje zadeve do javnosti. Vsa sredstva javnega obveščanja, zlasti lokalna, so redno objavljala informacije, članke, reportaže in fotose v zvezi z razstavo.

V naši republici razstava gostuje v jubilejnem letu, ko proslavljamo 40-letnico vstaje naših narodov ter 40-letnico ustanovitve varnostno-obveščevalne službe in narodne zaščite. Temu primerno je tudi dopolnjena z eksponati, ki kažejo na vlogo VOS OF in NZ med NOB, na specifičnost sistema družbene samozaščite in pa na njegovo genezo, saj je današnja koncepcija samozaščitne organizacije doživela potrditev že v narodnoosvobodilni vojni in socialistični revoluciji. Razstava obsega okrog 500 fotosov in drugih dokumentov (tekstov, faksimili-

lov, shem, tabel, zemljevidov itd.) ter večje število drugih eksponatov v vitrinah in izven njih, tako da razstavni prostor zajema preko 500 kv. m.

V Kranju bo razstava odprta od 21. do vključno 29. septembra 1981. Pri UNZ Kranj je za organizacijo obiska zadolžen koordinator, ki bo sodeloval z ustreznimi odbori v občinah, v katere so vključeni: predstavnik občinske konference SZDL, občinskega sindikalnega sveta, občinskega komiteja za SLO in DS, občinske konference ZSMS ter komandir PM. S temi odbori bodo usklajevale razpored obiskov vse OZD in KS na območju občine. Nosilci organizacije obiskov v OZD naj bi bile osnovne organizacije sindikata v sodelovanju s komiteji za SLO in DS, v krajevnih skupnostih pa konference SZDL v sodelovanju s komiteji za SLO in DS.

Kakor je že omenjeno, si bodo vsi obiskovalci razstavo ogledali organizirano, to pomeni, da bodo prihajali ob točno določenem času v skupinah od 25 do 30 oseb ali pa bodo skupine formirane na razstavišču. Vsako skupino bo vodil po razstavi vodnik, ki bo zgoščeno predstavil vsebino celotne razstave, tako da bo ogled trajal približno 70 do 80 minut. Vodniki bodo delavci organov za notranje zadeve in prosvetni delavci, za to nalogo ustrezno usposobljeni. Poleg vodnikov bodo sodelovali tudi demonstratorji, ki bodo obiskovalcem predstavili uporabo tehničnih sredstev, ki jih v organih za notranje zadeve rabijo pri vsakdanjem delu.

OBSTOJEČA ZASNOVA RAZSTAVE

1. Za uvodnim delom, ki vsebuje samo nekoliko panojev (velika fotografija tovariša Tita in še nekoliko fotosov in tekstov) pride zgodovinski del, ki vsebuje:

– nastanek in razvoj OZN od prvih začetkov obveščevalne in varnostne dejavnosti organizirane neposredno od partijskih komitejev, partizanskih štabov in narodno-osvobodilnih odborov, preko posebnih varnostnih in obveščevalnih odborov, preko posebnih varnostnih in obveščevalnih organizacij v posameznih delih države pa do formiranja OZN-e, Ljudske milice in KNOJ-a. Večino eksponatov predstavljajo fotosi,

faksimili, sheme in teksti, razstavljenih pa je tudi nekoliko originalnih dokumentov in predmetov (dokumenti o formiranju OZN-e, odlikovanju varnostne službe z Redom narodne osvoboditve, radio-postaja obveščevalcev v okupiranem Zagrebu).

– sojenja vojnim zločincem v raznih delih naše države (fotosi in teksti);

– zatiranje kontrarevolucionarnega delovanja v prvih povojnih letih prikazuje borbo proti banditizmu, špijensko-terorističnim skupinam, infiltriranim iz inozemstva ter dejavnosti notranjega sovražnika. Poleg fotosov, faksimilov in tekstov so razstavljeni deli

Posnetek z razstave

opreme in orožja Draže Mihajloviča, ustaških terorističnih skupin pod vodstvom Miloša in Kavrana in dr.);

– sovražna dejavnost v obdobju stalinističnega pritiska je prikazana s fotosi in predmeti, ki se nanašajo na vohunsko, teroristično in propagandno kampanjo ZSSR in drugih vzhodnoevropskih držav, usmerjeno proti neodvisni Jugoslaviji in njeni socialistični samoupravni ureditvi po resoluciji infombiroja (oprema vohunsko-terorističnih grup, diverzantska sredstva, falsificirani dokumenti, propagandni materiali itd.);

– deformacije v službi in IV. plenum CK ZKJ, na katerem so ti pojavi obsojeni, so prikazani z ustreznimi teksti, originalni nekaterih normativnih aktov, ki regulirajo delo OZN, itd.;

– posebna tema zgodovinskega dela, ki pa je zaradi kompozicije razstave postavljena kot njen zaključni del, je posvečena padlim pripadnikom varnostne službe v vojnem in povojnem obdobju. Razstavljeni so fotosi vseh 18 narodnih herojev ter še nekoliko fotosov in tekstov;

– poleg tega pripravljamo separatni del razstave o Varnostno obveščevalni službi OF, Narodni zaščiti in Odseku za notranje zadeve pri PSNOS. V njem bo s fotosi, teksti in shemami prikazan nastanek, razvoj in delovanje VOS OF in NZ na okupiranem in osvobojenem ozemlju Slovenije, kakor tudi drugih organizacijskih oblik varnostne službe, formiranih po ukinitvi VOS-a februarja 1944. leta, Odseka za notranje zadeve pri predsedstvu SNOS-a in OZN-e, v manjši meri pa tudi enot VDV oz. KNOJ-a. Predvidoma bo ta separat, ki ga pripravljamo ob sodelovanju Koordinacijskega odbora VOS-a, imel poleg republiškega dela (na 10 – 12 panojih) tudi eksponate, ki se nanašajo na razvoj in delovanje VOS in NZ po pokrajinah (po 2 – 3 panoje).

2. Dejavnost varnostne službe na odkrivanju in preprečevanju sovražnega delovanja iz inozemstva in znotraj države zajema:

– zoperstavljanje delovanju tujih obveščevalnih služb, kjer so s fotosi in teksti prikazane oblike in metode takega delovanja, dodano pa je tudi nekaj predmetov, ki to ilustrirajo (adaptirani aparati za prisluškovanje, ki jih uporabljajo tuje OS, sredstva za vzdrževanje tajne pismene zveze, delovne karte in drugi dokumenti v zvezi z zbiranjem vojaških podatkov);

– zoperstavljanje subverzivnemu delovanju politične emigracije je prikazano s teksti in fotosi, predvsem pa z vrsto zaplenjenih predmetov (del opreme, orožja in diverzantskih sredstev teroristične skupine »Raduša) in še nekaterih drugih skupin ter emigrantski tisk).

Proučujemo možnost, da se posebno prikaže tema, ki se nanaša na mednarodni terorizem, kamor bi vključili eksponate o terorističnih dejavnostih politične emigracije iz Jugoslavije, dodali pa tudi nekaj drugih eksponatov o takšnem delovanju drugih nosilcev, v kolikor neposredno zadevajo Jugoslavijo.

Sovražna propaganda politične emigracije bo prikazana v okviru subverzivne propagande, ki bi vsebovala:

1. Tekst, ki razloži možnosti za preganjanje subverzivne propagande in udeležbo posameznih dejavnikov v tem preganjanju.

2. Fotografija
– literature slovenske in druge politične emigracije,
– literature revanšističnih in drugih skupin v zamejstvu,
– druge sovražne literature;

– zoperstavljanje delovanju notranjih sovražnikov ter drugim antisocialističnim in antisamoupravnim pojavom je, glede na specifičnost te problematike, z vidika možnosti razstavljanja prikazano z manjšim številom tekstov in fotosov.

3. Področje dela milice bo predstavljeno na naslednji način:

– s fotografijami in teksti, karto SR Slovenije (z označenimi UNZ, PM s splošnim delovnim področjem, PMM ter mejnimi prehodi za medna-

rodni promet), grafikoni ter eksponati;

– poleg rednih nalog, ki jih opravlja milica po zakonih in drugih predpisih, bo predstavljena tudi pomoč milice pri naravnih nesrečah, reševanju v gorah, odstranjevanju eksplozivnih teles ter drugih humanih dejanjih, strokovnem usposabljanju miličnikov, nudenju pomoči in organiziranju narodne zaščite, varnosti potnikov v železniškem prometu ter sodelovanju z varnostniki organizacij združenega dela in občanov;

– s področja varnosti prometa na javnih cestah bo predstavljena vloga republiškega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, vloga Avto-moto zveze Slovenije, Združenja šoferjev in avtomehanicov SR Slovenije, Republiške skupnosti za ceste ter delo milice pri urejanju in nadzoru prometa na javnih cestah;

– na področju mejnih zadev in tujcev bo prikazano poleg kontrole prehajanja potnikov čez državno mejo še sodelovanje milice z JLA, carine, narodne zaščite, lovcev in občanov v obmejnem območju;

– v športnem delu razstave bo predstavljen del aktivnosti miličnikov na športnem področju, ki so še posebno pomembna za delo in usposabljanje miličnikov (streljanje, rokoborba, judo, motokros, konjenišvo in drugo); poleg slikovnega materiala bo prikazano tudi nekaj športnih priznanj, pohval in pokalov, ki so jih naši delavci osvojili na mednarodnih in domačih tekmovanjih.

4. Uprava za zatiranje kriminalitete bo na razstavi predstavila novejši zanimivi primere s področja klasičnega in gospodarskega kriminala ter slikovno in v obliki razstave predmetov pokazala novejši aparature, ki jih uporabljajo v kriminalističnem laboratoriju.

5. Družbena samozaščita kot zasnova enotnega varnostnega sistema socialističnega samoupravljanja, skupaj z momentu podružbljanja varnosti, zaščite in obrambe ter z organizacijo Narodne zaščite, je bistvena sestavina, vsebina in domena celotne razstave Varnost in družbena samozaščita. Poleg organizacijske sheme družbene samozaščite (od krajevne skupnosti, te-

meljne organizacije združenega dela, čez občinske in medobčinske strukture, do republiške ravni), shematičnih ponazoritev varnostnih okolišev

– krajevna skupnost (TOZD) v posebnih sestavinah razstave (npr. milica), bo družbena samozaščita predstavljena kot organska celota varnostnega sistema na več ravneh;

– v razmerjih do dela strokovnih služb in enot organov za notranje zadeve,

– v posebnih panojih OZD »Varnost«, NE Krško (kot primer avtonomnega organiziranja zavarovanja OZD), »Iskra« in »Tegrad« (kot proizvajalca opreme za tehnično zavarovanje),

– varnostno-zaščitne dejavnosti posameznih društev,

– z razstavo pomembnejših dokumentov in publikacij o družbeni samozaščiti,

– z izbranimi samozaščitnimi gesli, ki se bodo razprostirala čez celotno razstavo (bodisi na osnovi normativnih aktov, bodisi iz citatov uglednejših družbenopolitičnih delavcev o družbeni samozaščiti; tudi o delu organov za notranje zadeve)

6. Posebna tema je posvečena zaščiti pred požari in eksplozijami, pripravljena pa bo v sodelovanju z organi, organizacijami in skupnostmi na področju požarnega varstva.

7. V temi o izobraževanju bo s shemami, fotosi in drugimi eksponati prikazan celoten sistem vseh stopenj izobraževanja v organih za notranje zadeve (šolanje kadrov za potrebe milice in drugih služb ONZ, strokovno izpopolnjevanje ob delu, usposabljanje rezervne sestave milice itd).

8. V posebnem delu bo demonstrirana tudi operativna tehnika, katero ONZ uporabljajo pri opravljanju svojih nalog na področju zatiranja kriminalitete, milice in državne varnosti zaradi preventivnega delovanja ter pri ugotavljanju izvršilcev kaznivih dejanja in dokazovanja njihove krivde. Poseben poudarek je dan tehničnim sredstvom, ki se uporabljajo zaradi odkrivanja in preprečevanja terorističnih akcij, pa tudi nekaterih drugih kaznivih dejanj.

KAKŠNA JE PROMETNA VARNOST NA GORENJSKEM?

Vprašanje o prometni varnosti na področju Gorenjske si je verjetno zastavil marsikateri voznik, vendar večina odgovora ni mogla najti, saj brez določenih podatkov ni mogoče oceniti kakšno je dejansko stanje. To, da cestni promet na Gorenjskem nenehno narašča je logična posledica stalne rasti pri nas registriranih motornih vozil kot tudi velikega števila turističnega in tranzitnega prometa. V zadnjih desetih letih se je število registriranih motornih vozil povečalo za 70 %, število voznikov pa se je v tem času povečalo za 80 %. Če ob tem upoštevamo še podatek, da je na mejnih prehodih Gorenjske vstopilo in izstopilo v lanskem letu kar 2.345.028 motornih vozil (letos jih bo zanesljivo še več) ter primerjamo z obstoječim cestnim

omrežjem, ki ne sledi naraščanju prometa, potem lahko ocenimo, da so ceste na Gorenjskem nevarne. Tehnični elementi cest ne ustrezajo sodobnemu prometu, vozišča so preozka, ne manjka tudi nepreglednih in slabo speljanih zavojev; skratka vožnja na takih cestah terja veliko več previdnosti, upoštevanje cestno prometnih predpisov ter navodil organov milice, ki skrbijo za to, da bi bil promet v obstoječih pogojih kar najbolj varen. Velika prizadevanja delavcev prometne milice se odražajo tudi v zmanjšanju prometnih nezgod, katerih trend je iz leta v leto v upadanju. Primerjalni podatki o številu nezgod in posledicah v zadnjih štirih letih so sledeči (prvih 6 mesecev v posameznem letu):

	1978	1979	1980	1981
– število nezgod	231	245	237	222
– število mrtvih	16	23	18	20
– število težje poškodovanih	135	136	133	102
– število lažje poškodovanih	182	177	153	166

Podatki kažejo, da se je prometna varnost glede na lanske polletne rezultate spremenila. Število nesreč, težje in lažje poškodovanih se je zmanjšalo, žal pa se je število mrtvih povečalo za dve osebi. Povečanje števila mrtvih je specifično le za Gorenjsko, saj je bilo v Sloveniji v tem času 40 mrtvih manj kot preteklo leto. Vse to kaže, da varnostna situacija le ni tako ugodna kot bi lahko sklepali iz zmanjša-

nega števila nezgod. Po podatkih se je število nezgod na magistralni cesti povečalo kar za 16, medtem ko je število nezgod na regionalnih in lokalnih ter mestnih cestah za 30 manjše kot v istem obdobju lani.

In kakšni so vzroki prometnih nezgod? Na prvem mestu je neprimerna hitrost (30,6 %), že na drugem mestu (18 %) je vinjenost udeležencev (kar nam da lahko misliti),

sledi nenadno in nepravilno prečkanje ceste (11,7 %) izsiljevanje prednosti (8,6 %) in nepravilno prehitivanje (7,2 %). Zaskrbljujoč je podatek, da je alkohol kot vzrok nezgodam na visokem drugem mestu, čeprav je nekoliko manjši kot v preteklem letu. Razlog je v poostreni kontroli milice in ravno tako zaostrenim sankcijam za tovrstne prekrške. Ob pregledu prometnih nezgod na Gorenjskem bi bilo zanimivo videti tudi kako je bilo v tem času na območju naše občine. Zgodilo se je 10 prometnih nezgod v katerih je bilo 14 oseb poškodovanih, od tega 6 lažje, 6 težje, dve osebi pa sta za posledicami poškodb umrli.

Med poškodovanimi je bilo 7 voznikov, pet sopotnikov, en pešec in en kolesar. Kot povzročitelji so bili v osmih pri-

merih vozniki, enkrat kolesar in enkrat pešec. Večina nezgod (8) je bila na lokalnih cestah, ena je bila na regionalni, ena pa na magistralni cesti. Iz naštetega je razvidno, da tudi na naših cestah preži na udeležence v prometu stalna nevarnost, zato nikoli in nikjer ni odveč skrajna previdnost, upoštevanje cestno-prometnih predpisov in prava vozniška kultura. Previdnosti velja posebno zdaj, ko se bliža jesensko in zimsko obdobje, ko bodo vozne razmere še težje in bo vsako podcenjevanje voznih razmer lahko usodno. Ko do nezgode pride je seveda vse prepozno. Zato je treba misliti na to že prej in ne po nezgodi ali takrat, ko nas zaradi prekrška ustavi delavec milice.

J. F.

Prometniki ob kontroli prometa – opreme vozil

General Franc Tavčar in skupina graničarjev ob priložnosti praznovanja njihovega praznika

(Nadaljevanje s 3. strani)

prej, kajti pri kadrovanju pohodnikov se je odrazilo to, da so kadrovanje kot akcijsko zadolžitev vodili sekretarji OO ZK v naši občini. Zato je bila enota pestra, ob 15 borcih NOB, ki so se vključevali v pohod, je korakalo 10 pionirjev, ob članih ZSMS so bili starejši ljubitelji pohodov in ohranjanja revolucionarnih tradicij.

Prav zato velja o Titovi poti '34 zapisati nekaj stavkov več: letos mineva četrto leto od uredništvu pobude tržiških

do Škrbine pot označujejo markacije — rdeče partizanske zvezde na izpostavljenih točkah. Na odcepih od običajnih poti so postavljeni lični leseni kažipoti — skratka, danes je Titova pot spomenik v naravi, kot nalašč za prijeten planinski izlet ter za urico zgodovine.

Ob letošnjem pohodu po Titovi poti je potrebno povedati, da pohodniki niso le hodili. V Dovžanovi soteki so se pogovarjali z borci, ki so delali v ilegalni partizanski

Zbor pohodnikov na Šiji

komunistov, da kot zgodovinski spomenik obeležijo pot, po kateri je leta 1934 tovariš Josip Broz-Tito prvič ilegalno prestopil državno mejo. Kot ilegalni kanal je uporabil staro tihotapsko pot čez 1876 metrov visoko Škrbino v Karavankah na območju tržiške občine, kajti Škrbina je zaradi težke dostopnosti in relativno nizke nadmorske višine v primerjavi z dvatisočaki v neposredni in daljnji okolici kot nalašč za takšne namene. Tovariš Tito je preko Škrbine odšel naprej na Dunaj poročat tedanjemu Centralnemu komiteju KPJ o razmerah v državi, v kateri je kraljeva vlada izvajala oster pregon komunistov in KPJ v ilegali.

Danes Titovo pot '34 obeležuje na začetku, na Mahavovem griču pri Sebengah, lep spomenik in spominška vitrina z opisom poti. Vse

tehnik, zaustavili so se ob vseh obeležjih NOB na svoji poti, se o problematiki pohoda pogovarjali na pohodniških konferencah, se podkrepili s partizanskim kosilom in večerjo. Prvi pohodniški dan so popoldan preživeli ob različnih interesnih aktivnostih — športna srečanja, vlečenje vrvi itd. Zvečer so posedeli ob tabornem ognju in prisluhnili kulturnemu programu, zapeli partizanske pesmi, prenočili so v planinskem domu Planinec na Šiji oziroma v šotorih pohodnega tabora ob domu itd. Pohod torej ni le naporna hoja, kajti v enem dnevu prehoditi pot do Šije in se naslednji dan povzpeti na Škrbino vendarle ni zahtevna planinska tura, temveč zlasti in predvsem lepo doživetje. Prav zato je moč upati, da bo prihodnje leto še več pohodnikov tudi iz DO BPT.

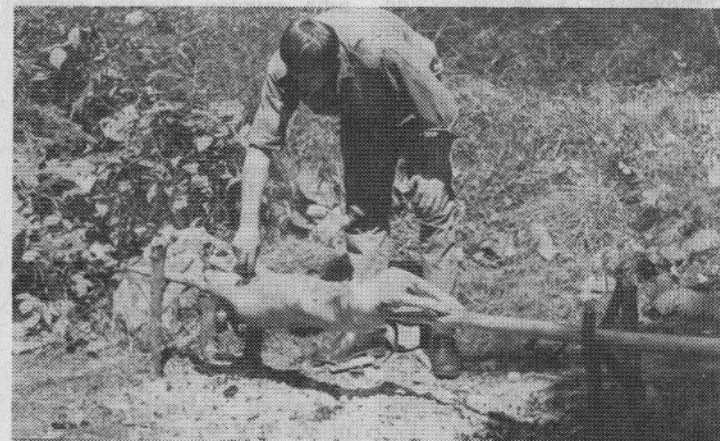
15. AVGUST – DAN GRANIČARJEV

Vsako leto praznujejo čuvarji naših meja 15. avgusta svoj praznik — dan graničarjev. S priložnostnimi slovesnostmi na vseh karavlah počastijo ta praznik pripadniki obmejnih enot skupaj s predstavniki družbenopolitičnega življenja občine, predstavniki krajevne skupnosti ter predstavniki pokrovitelja. Letošnja svečanost je bila v nedeljo, 16. avgusta, predstavniki BPT pa so bili kot pokrovitelji gostje obmejne karavle Srečka Perhavca v Medvodju. Po pozdravnem nagovoru starejšega vodnika Žike Manića, prebranih dopisih in telegramih ter odredbah o priznanjih najboljšim vojakom, je spregovoril v imenu BPT direktor tov. Tine Tomazin, ki je graničarjem čestital k njihovem prazniku, poudaril uspešnost

varovanja naše severne meje ter izrazil željo po nadaljnjem sodelovanju med pripadniki JLA in našo delovno organizacijo. Ob tej priložnosti je bila graničarjem s strani BPT izročena tudi nova miza za namizni tenis. Graničarje je pozdravil in jim čestital tudi predstavnik KS Jelendol. Uradnemu delu slovesnosti je sledil že kar nepogrešljivi »vojaški pasulj«, kasneje še jedi na žaru ter odojek, ki so ga vojaki spekli na »naravnem ražnju«. Seveda je bilo treba »preizkusiti« tudi mizo za namizni tenis, ki je po mnenju prisotnih dobro prestala preizkušnjo. Prijeten obisk na karavli smo končali z obojestransko željo po večkratnih srečanjih in ne samo ob praznikih pripadnikov JLA.

Direktor delovne organizacije tov. Tomazin v razgovoru z generalom Tavčarjem

Odojek, pečen na naravnem ražnju, je bil prava poslastica

Med tistimi, ki so »preizkusili« novo mizo za namizni tenis je bil tudi starejši vodnik Žika Manić

200 NAJVEČJIH V SLOVENIJI

Gospodarski vestnik je objavil seznam dvestotih največjih delovnih organizacij v Sloveniji. Podjetja so razvrščena po skupnih vsotah v letu 1980 doseženega dohodka. Na prvem mestu je Iskra Kranj s 3666 milijoni dohodka na poslednjem pa Rudarsko gradbeno dejavnost Trbovlje z 291 milijoni.

Naša delovna organizacija

sicer ni vključena v seznam, vendar pa za zadnje uvrščenim ne zaostaja veliko. Bolj kot razvrstitev po vsoti dohodka so zanimivi izračuni dohodka na zaposlenega. Gledano s tega stališča bi bil pa vrstni red uvrstitve popolnoma drugačen.

Uvrščene tekstilne delovne organizacije primerjamo z BPT: (v 000 din)

	Mesto po višini dohodka	Število zaposlenih	Dohodek na zaposl.	Mesto	Letni prihodek na zaposl.	Mesto
Mura	14	4341	249	6	505	8
Tekstil Ljubljana	58	2649	267	4	1146	1
Tekstilindus	96	2308	222	10	472	11
Lisca	105	1913	248	7	476	10
Novoteks	113	2422	191	15	386	15
Dekorativna	125	1405	304	2	705	3
Prebold	140	1243	305	1	696	4
Beti Metlika	146	1754	210	13	628	6
Labod Novo Mesto	147	1902	192	14	452	13
PIK	170	1961	172	16	345	16
Merinka Maribor	188	1277	238	9	545	7
Polzela	189	1177	258	5	651	5
Jutranjka	198	1383	215	12	501	9
Tosama	196	1017	287	3	886	2
Rašica	198	1347	216	11	467	12
BPT		1186	241	8	400	14

Po dohodku na delavca se med tekstilci uvrščamo nekam v sredino oziroma na popreček. Pri celotnem prihodu na delavca pa smo pri zadnjih. Naš asortiment proizvodnje je v primerjavi z ostalimi enostaven in cenen in tak kakršen je tudi ne prinaša visokega dohodka.

Iz gorenjskega področja je v seznamu navedenih 16 delovnih organizacij. Višina njihovega dohodka na delavca znaša:

Peko	235
Sava	277
Alpina	314
LIP BLED	398
Elan	336
Alpetour	286
Iskra	363
Planika	263
Gradbinec	258
LTH	270
Alples	365
Železarna	281
Merkur	625
Tekstilindus	222
Veriga	260
Jelovica	272

Med večjimi podjetji na Gorenjskem smo torej tudi na repu.

Zaradi boljšega pregleda in ugotovitve kje je BPT v slovenskem prostoru pa še podatek o dohodku na zaposlenega v nekaterih bolj znanih

slovenskih delovnih organizacijah.

Gorenje	206
Krka	388
Zasavski prem.	243
Rudnik Mežice	237
Količevo	417
Emona-hoteli	237
Riko-Ribnica	587
INTERTRADE	565
IMV	217
Metalka	408
Termoelektrarna Šoštanj	934
Helios	451
Belinka	1480
DINOS	606
LIV Postojna	369
EMO	
Litostroj	332
Donit	350
Anhovo	238
Color	581
SAP	311
Commerce	1045
Stol	230

Prednjačita kemična industrija in trgovina.

Med najmočnejše se vrinja tudi termoelektrarna Šoštanj. Nekaj velikih je, ki imajo slabši rezultat ob BPT. To pa ne sme biti vzrok za zadovoljstvo in uspevanje temveč mora biti vzpodbuda za iskanje vseh možnosti za dosego boljšega uspeha.

J. L.

BILI SMO NA KANINU

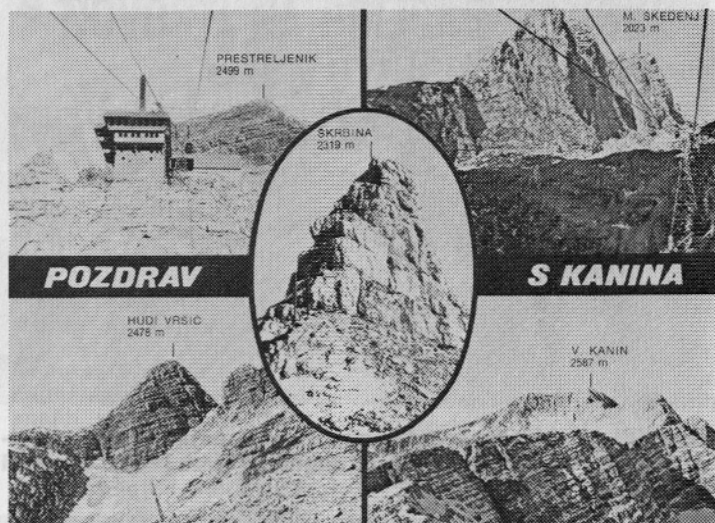
Kot ponavadi vsako leto organizira OOZS TOZD Predilnica izlet v prelepe gore naše ožje domovine, in tako je bilo tudi letos. Da ne bi stvar postala enolična, smo se odločili, da bomo v bodoče organizirali izlete vsako leto v druga gorstva. Tako bi se udeleženci seznanili tudi z vrhovi gora, ki so nam manj ali popolnoma neznana.

Tako smo se tokrat odločili, da obiščemo 2.587 metrov visoki Kanin v bovškem masivu skalnatih vrhov.

V nedeljo, 23. avgusta ob 4. uri zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji. Od tod smo se odpeljali dobro razpoloženi preko Škofje Loke, Cerknega in Tolmina do Bovca. Ko smo pri postaji žičnice izstopili, smo gledali v nebo in ugibali ali se bo napoved vremenoslovca Trontlja uresničila, saj je napovedoval lepo vreme. Zal moram reči, da se mu tokrat prognoza ni uresničila, toda tudi to ni motilo našega razpoloženja. Po nekaj minutah čakanja pri postaji žičnice smo se z gondolami odpeljali našemu cilju naproti. Moram povedati, da smo po 35 minutah vožnje pristali kar na 2.202 metra visokem platoju, kjer je tudi restavracija. Pri izstopu smo takoj začutili visokogorsko klimo, veter, bilo pa je tudi hladno, po vrhovih pa so se podile sive megle, ki niso obetale lepih razgledov.

Seveda smo najprej posedeli v restavraciji, se malo okrepčali, nato pa pripravili »za pravo gorsko turo«. Pod vodstvom starega alpinista tovariša Lončarja mlajšega in članov gorske reševalne službe PD Tržič smo okoli 10. ure vzeli pot pod noge in se začeli vzpenjati po planinski poti. Precej strma začetna hoja je

marsikomu povzročila začetne težave. Toda naši spremljevalci GRS so pripomogli, da nihče od tistih, ki smo se podali na pot ni odstopil od ture. Trudili in pomagali so potrpežljivo vsem na vse načine, samo, da bi vsi dosegli zaželjeni vrh Kanina. To se jim je tudi posrečilo. Po približno enourni hoji se pot iz navadne peščne spremeni v pravo visokogorsko, skalnato prepleteno s klini in jeklenimi vrvmi. Za marsikoga je bilo mogoče to prvo srečanje s klini in vrvmi. Toda obupal ni nihče, čeprav dostikrat ni bilo ravno lahko. Še šofer Vojko, čeprav ni alpinist, (šel je namreč z nami) je dostikrat med hojo podajal roke in nakazoval varne stopnje. Razumljivo za tak vzpon, da se je kolona razvlekla, večkrat med spuščanjem ali vzpenjanjem se je malo »zabasalo«, tako, da smo malo počakali in se zvrstili do varne stopnje. Tako je bilo vse do vrha, kjer so prvi »hitrejši« prispeli na vrh okoli 11.45, zadnji pa pol ure kasneje. Veselje vseh udeležencev je bilo nepopisno, čeprav smo bili obdani z gosto meglo. Vojko in še nekateri so naredili nekaj posnetkov (čisto od blizu), kako bodo uspeli pa bomo šele videli. Začula se je

tudi pesem, žigovanje planinskih izkaznic, zalogaj hrane in treba je bilo misliti na povratek. Počasen toda varen spust po poti navzdol je začel motiti tudi dež. Kljub vsem težavam smo okoli 14. ure srečno prispeli do postaje žičnice. Tam smo se preoblekli, malo pokrepčali in mimogrede je bila ura 15, kar je pomenilo zadnjo vožnjo v dolino. Zopet smo po 35 minutah prijetne vožnje pristali na trdnih tleh. Spodaj nas je pozdravilo tudi zlato sonce, saj smo bili ves dan zaviti v meglo. Pokazali so svoje čare vsi vrhovi, mi pa smo se ozirali nazaj ponosni in zadovoljni.

Po nekaj minutah smo odbrzeli skozi Bovec v Trento, kjer je bil kratek postanek. Ogledali smo si še trentarski muzej, v bližnjem gostišču pa

pogasili žejo. Prekrasen pogled na bližnje vršace je krajšal številne ovinke preko Vršiča, spredaj »Lojzetov oktet«, zadaj pa dobro razpoloženi »kleftavi Janez«. Še kratek postanek v gostišču Jasna pod Vršičem in odbrzeli smo domu naproti. Tudi dobra volja in pesem je krajšala pot, tako, da smo se kar naenkrat znašli v tržiški luknji.

Veseli in vedrih obrazov, čeprav malo utrujeni, smo izstopali iz avtobusa zadovoljni, želeč tudi drugo leto podobnega izleta.

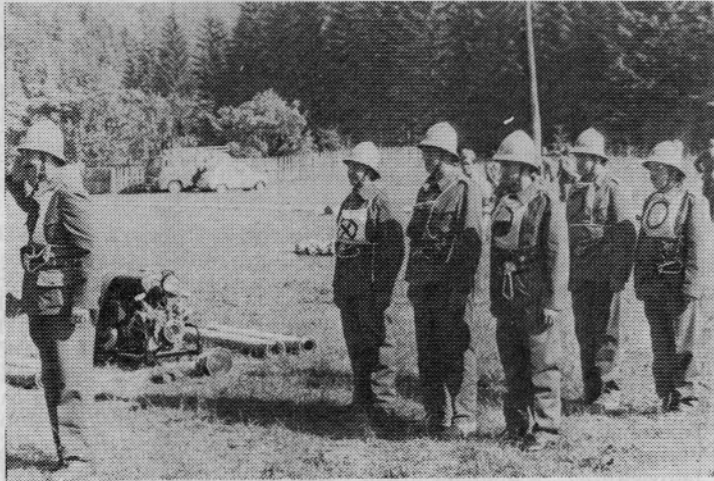
Ob zaključku se vsi udeleženci še enkrat iskreno zahvaljujemo za varno spremstvo članom gorske reševalne postaje pri Planinskem društvu Tržič in se priporočamo tudi v prihodnje.

Perko Vili

USPEŠEN NASTOP NAŠIH GASILCEV NA OBČINSKEM TEKMOVANJU

Na letošnjem občinskem meddruštvenem tekmovanju članov in članic teritorialnih in industrijskih gasilskih enot in gasilskih enot civilne zaščite je našo delovno organizacijo zastopalo 5 desetini.

Tekmovanje sta razpisala občinska gasilska zveza in oddelek za ljudsko obrambo SO Tržič.

Prvi desetini je na tekmovanju poveljeval predsednik društva Riko Dobrin. Za člane je bila praktična vaja z uporabo motorne brizgalne in odvzemom vode iz potoka, ter štafeta z ovirami na 350 m dolgi progi.

Med industrijskimi gasilskimi društvi so gasilci BPT osvojili prvo in drugo mesto.

Sodniki se pri ocenjevanju poslužujejo najstrožjih kriterijev. Ze samo »šepetanje« med tekmovanjem lahko desetini prinese kazenske točke.

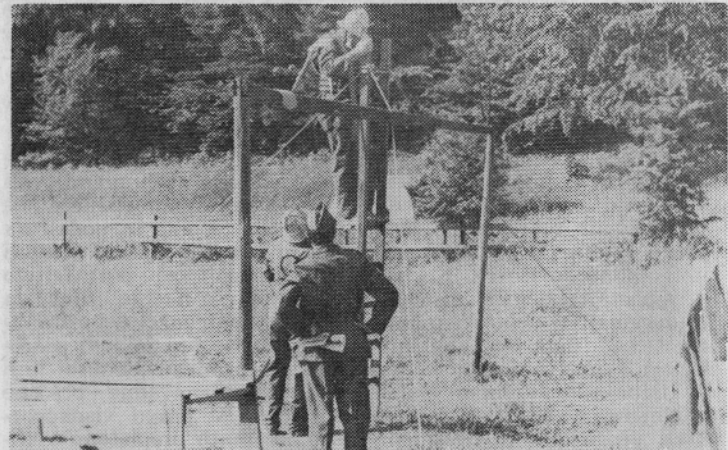
Predstavljamo vam žensko desetino, ki je na tekmovanju gasilskih enot civilne zaščite med 14 ekipami dosegla odlično 1. mesto in osvojila za leto 1981 prehodni pokal. Moška gasilska enota CZ pa je na tem tekmovanju dosegla 2. mesto.

Uspeh naših je bil odličen, prejete pohvale in osvojeni pokali pa so ponovni dokaz, kako so pripravljeni in izurjeni naši gasilci, ki lahko vedno in v vsakem času hitro ukrepajo. Uspehi jim dajejo voljo in moč za nadaljnje delo, delo pa poraja nove dosežke.

Osvojeni pokali: v sredini velik prehodni pokal bo do naslednjega tekmovanja v vitrini gasilskega doma. Za leto 1981 ga je osvojila ženska desetina Civilne zaščite. Ob strani sta pokala za doseženo I. in II. mesto med moškimi desetimi industrijskih gasilskih društev.

Vsem udeležencem čestitamo.

V tekmovalne vaje so bile vključene discipline, ki sodijo v okvir dopolnilnega urjenja gasilskih enot in so stalna oblika urjenja in usposabljanja.

Marija Mohorko na čelu ženske desetine predaja raport pred začetkom tekmovanja. Članice so izvajale vajo s hidrantom V/1- z obveznim lokom; od hidranta do trojaka B cevi in štafeto z ovirami.

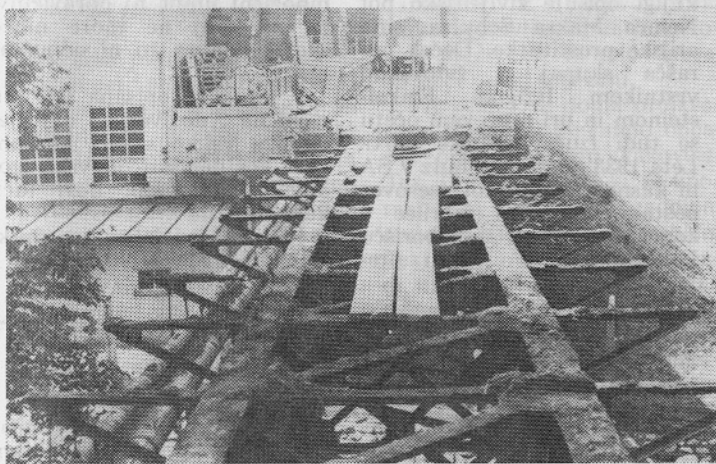
Rezultat: 4. mesto

FOTO VESTI

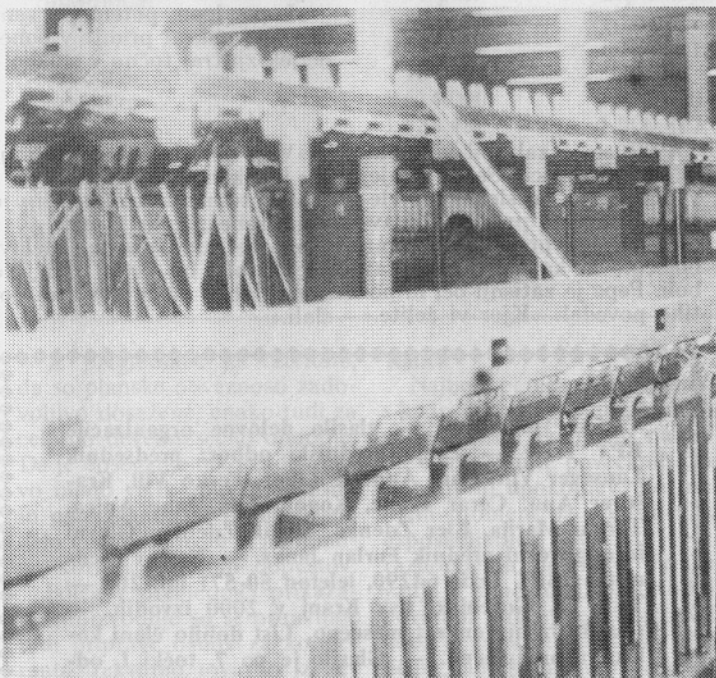

Na zgornjem posnetku so samo štirje od devetih naših sodelavcev, ki so odšli v pokoj, saj je bil posnetek narejen dan kasneje kot so se uradno poslovili od vodstva delovne organizacije:

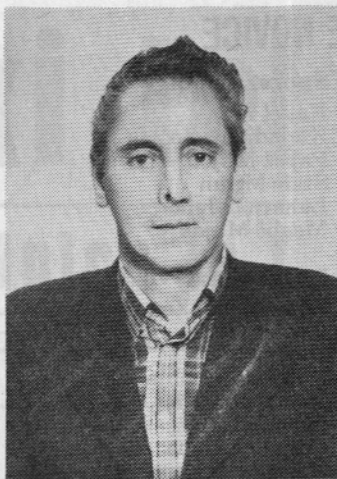
Upokojili so se: Meglič Jože DSSS, Novosel Alojzija DSSS, Dornig Stanislava DSSS, Haler Draga DSSS, Pavlin Katarina TOZD Predilnica, Čor Franc TOZD Predilnica – inv. upokoj., Cotelj Marija TOZD Tkalnica, Pogačar Jožefa TOZD Tkalnica – inv. upokoj., Zupan Marija TOZD Konfekcija

Zaradi dotrajanosti mostu preko Tržiške Bistrice je potrebno temeljito popravilo. Dela so v teku, po predvidenih bo most narejen v dveh mesecih.

V TOZD Predilnica je v teku montaža dveh krilnih strojev izdelanih v tovarni Krušik iz Valjeva. Stroja tip TG 3 imata po 96 vreten, opremljena pa sta z raztezali Krušik – SKF. Posebnost pri teh strojih so večji kopsi in boljša kvaliteta predpreje.

IN MEMORIAM

V naše vrste je zopet posegla kruta usoda in nam nepričakovano ter boleče iztrgala sodelavca, znanca in prijatelja

ALBINA KRISTANA

Tako hitro in nepričakovano nas je za vedno zapustil, da kar

verjeti nismo mogli žalostni novici. Dolga leta je bil zaposlen v BPT in sicer v predilnici, kjer je od leta 1946 dalje opravljala različna dela v oddelku čistilnice, leta 1972 pa je postal podmojster na tem oddelku. Bil je vesten, tih in dober sodelavec, z nami je delil dobro in slabo, vztrajal je tudi takrat, ko delovni organizaciji ni šlo najbolje.

Kot dober tovariš je bil priljubljen med sodelavci, rad je priskočil na pomoč, poznali pa smo ga tudi kot sodelavca, ki je imel rad glasbo, saj je igral violino, ob prilikah pa je tudi zapel.

Sedaj ga ni več med nami, za njim je ostala praznina, ki je ne bo lahko nadomestiti. Z bolečino v srcih se ga spominjamo, ohranili ga bomo v trajnem spominu.

Sodelavci

NOVOSTI NA POLICAH TRŽIŠKE KNJIŽNICE

Mira MIHELČ: CESTA DVEH CESARJEV

Zgodba je vezana na Ljubljano v letu 1821. To je bil čas, ko je bila Ljubljana nekaj mesecev središče svetovne politike: v njej so se zbrali evropski diplomati in politiki pa avstrijski in ruski cesar s svojim dvorom, da bi utrdili po Napoleonovem padcu razmazano ravnovesje stare Evrope. V analih zgodovine je dobil ta dogodek oznako: Ljubljanski kongres. Osrednja osebnost kongresa je bil Metternich, ki se je z vso odločnostjo in spretnostjo trudil, da bi iz političnega življenja izbrisal vse sledove francoske revolucije in postavil absolutizem na nove temelje. Pisateljici so ti zgodovinski dogodki le okvir za zgodbo kranjske plemiške družine.

Osrednja osebnost romana je grofica L., šepava grofica, kakor ji pravijo, ker ima znatno telesno hibo, vendar je o nji sam Metternich izjavil, da je najlepša dama kongresa. Samovoljna, muhasta, nesrečna, v stalnem uporu zoper konvencije svojega razreda, peha ne le sebe, temveč tudi vso svojo okolico iz stiske v stisko, čeprav se nenehno trudi, da bi obvladala svoje strasti z razumom. Tako je tudi naslov romana simboličen: CESTA DVEH CESARJEV, pot, po kateri omahujemo med vlado pameti in vlado nagonov.

Ta intimna, dramatična zgodba, projicirana v zgodovinski okvir pomembnih dogodkov v začetku 19. stoletja, razkriva na eni strani prepričljivo podobo časa, na drugi pa pretanjeno riše notranje vzgibe osrednjih oseb, njihov zanos, tragiko in upiranje.

Gre torej za zanimiv, napet, privlačen zgodovinski roman, ki bo našel mnogo hvaležnih bralcev.

Lili PALMER: OBJEM IMA SVOJ ČAS

Lili Palmer: novo ime v sodobni ženski literaturi.

OBJEM IMA SVOJ ČAS je njen prvi večji roman: večinoma se godi v Carigradu in na Bližnjem vzhodu. Zgodba je psihološko-ljubezensko-pustolovska in se začne v letu 1903. Glavne osebe v njej so: oče, večno na poti, večno nedosegljiv; mati, kot »poseben primerek iz zasebnega turškega harema«; in hčerka Sophie, »proizvod te turške pustolovščine«. Dekle, ki hitro dorašča, se sprašuje, kako v taki družbi živeti, in kako ljubiti, da ne bi postala sužnja.

Sele ob koncu napetih in dramatičnih zapletov, ko mladi zdravnik v bolnišnici noč za nočjo prebodi ob Sophie, junakinjo prešine odrešilna zavest: »Ne smem umreti, življenje je vredno življenja. Ob meni je človek, ki me ljubi!«

KADROVSKE NOVICE

V mesecu juniju, juliju in avgustu so v našo delovno organizacijo prišli naslednji delavci:

TOZD PREDILNICA

Smrke Boris
Blažič Cveto
Nepužlan Vera
Matijašević Katica
Rekič Rezija
Brkič Slobodanka

TOZD TKALNICA

Henda Senada
Osmančević Ismaila
Krupljanin Momir
Brkič Pero iz JLA
Cepič Emina
Duratovič Emina

TOZD OPLEMENITILNICA

Kondič Vice
Likožar Janez

TOZD KONFEKCIJA

Belošević Katarina

VZDRŽEVALNO ENERGETSKI OBRATI

Klemše Zoran iz JLA
Radosavac Marijan

DSSS

Alič Stane
Kaučič Damjana
Slapar Tomaž
Ropret Igor

V istem času so delovno organizacijo zapustili naslednji delavci:

Sporazumno:

Kapel Ivan
Kleindienst Jožefa
Papež Mojca
Štefe Miran
Laharnar Jelka
Meglič Majda

Po lastni izjavi:

Sijamhodžič Zemira
Hodžič Umija
Đaković Ilija
Mitrovič Vasilija
Pijetrovič Rafet
Novak Božo
Čoragič Sabiha
Čoralič Sabira
Komadina Manda
Hot Sufdija
Šečkanovič Ševala
Todorovič Radojka

Odhod v JLA:

Živanič Milenko

V pokoj:

Florjanič Marija
Cotelj Marija
Čadež Milena
Žnidarič Ivana
Vogelnik Anka
Štrukelj Brigita
Dornig Slava
Novosel Lojzka
Haler Draga
Valjavec Heda

Invalidska upokožitev:

Pogačar Jožica

Umrli:

Pangeršič Vili
Kristan Albin

Sodelavkam in sodelavcem TOZD Oplemenitilnica se ob odhodu v pokoj najlepše zahvaljujem za darilo ter jim želim veliko uspeha pri delu.
Milena Perč

Ob odhodu v pokoj se iskreno zahvaljujem sodelavkam TOZD Konfekcija za prelepo darilo.

Žnidarič Ivana

Edgar

HILSEN RATH:

NACIST IN FRIZER

(Nadaljevanje z 9. strani)

Pisatelj se je v tem romanu posrečilo napisati sočasno satiro o nacistih in Židih. To se zdi morda neverjetno, je pa resnično. Njegovo delo je mojstrski opis krivde in kesanja. V knjigi opisuje življenjsko pot Nemca Maksa Schulza, sina arijske prostitutke. Deček odrasča skupaj z židovskim vrstnikom Itzigom Finkelsteinom in pri njegovem očetu se tudi izučijo frizerske obrti. Leta 1933 pristopi Schulz v SA in kasneje v SS. Kot esesovec postane množični morilec v koncentracijskem taborišču Laubwaldeju. Po vojni pre-

Ob boleči izgubi mojega draga moža, očeta in dedka Vilija Pangeršiča, se zahvaljujem delovni organizaciji BPT, vzdrževalno-energetskim obratom in sodelavcem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, denarno pomoč, poslovilne besede ob odprtem grobu ter številno spremstvo na zadnji poti. Vsem še enkrat iskrena hvala!

**žena Mara s sinom
Vilijem in družino**

vzame Maks identiteto svojega prijatelja Itziga, ki ga skupaj s starši pobil v taborišču. Schulz zna hebrejsko in slednjič se kot duševno prizadet nekdanji taboriščnik preseli v Izrael. Tam postane najprej borec proti Angležem in odpre frizerski salon. Poroči se in postane ugleden izraelski državljani. Vendar ga peče vest. Njegova psiha in telo se skrjata spričo dejstva, da množični umor ni opravičljiv, da se zanj ne more nihče skesati, da za to ni odpuščanja...

V knjigi so opisana številna resnična doživetja avtorja. Gre za veliko satiro, ki nam kaže kos nemško-židovske zgodovine v povsem novi luči, kakršne nismo vajeni.

Knjiga je izšla v zbirki LJUDJE IN VOJNA.

HUMOR

Sabina ni hotela iti v šolo. »Ja, kaj pa je s teboj?« jo je vprašala mati. »Zelo slabo se počutim,« je bil jedrat odgovor. Zaskrbljena mati je vprašala naprej: »Kje, otrok moj?« »V šoli, mama!«

Šef je v petek pred končanim delom vprašal sekretarko, kam gre na vikend oz. kako misli preživeti soboto in nedeljo.

»Nikamor ne bom šla,« je odgovorila in zardela.

»Lepo, lepo, potem pa vendar vsaj enkrat pridite v ponedeljek zjutraj točno v službo!«

»Vaši dopisi so čedalje bolj ši,« je rekel šef tajnici.

»Oh, to me pa zelo veseli,« je vsa iz sebe izjavila tajnica.

»Mene tudi, draga sodelavka; kmalu bo prišel dan, ko bomo lahko vaš dopis tudi poslali.«

Pepe se je zaljubil v ljubko mlado zdravnico. Šel je k njej v ordinacijo, se slekel ter vlegel na mizo za pregled. Zdravnica ga je vprašala, kje ima bolečine in kaj ga pravzaprav boli. Pepe je zatisnil oči in po tiho povedal: »Kjer vi želite.«

NAŠE MAMICE

Karagič Muharema rodila 29. junija 1981 deklico

Kapič Muniba rodila 8. junija 1981 dečka

Mašinovič Sebila rodila 19. junija 1981 dečka

Valjavec Dragica rodila 1. junija 1981 dečka

Eržen Vlasta rodila 12. junija 1981 dečka

Turk Marija rodila 10. junija 1981 dečka

Mulalič Zumreta rodila 6. julija 1981 deklico

Okijan Biljana rodila 30. julija 1981 dečka

Bijelič Štefica rodila 17. julija 1981 dečka

Valjavec Majda rodila 23. junija 1981 dečka

Djurašinovič Jovanka rodila 24. julija 1981 dečka

Nuhanovič Izeta rodila 19. julija 1981 dečka

Vuk Jožefa rodila 20. avgusta 1981 dečka

ČESTITKI

Angela Pernuš, sestavljalka poročil v TOZD Oplemenitilnica in **Tilka Perko**, obračunovalka OD v TOZD Predilnica, sta uspešno zaključili šolanje ob delu pri DU Tržič in maturirali na ESS.

K njunemu uspehu iskrene čestitke.

ZAHVALE

Ob odhodu v pokoj se sodelavkam in sodelavcem TOZD Tkalnica iskreno zahvaljujem za lepo darilo in jim želim veliko delovnih uspehov.

Marija Cotelj

Ob odhodu v pokoj se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem TOZD Predilnica za izkazano pozornost in lepo darilo.

Vsem skupaj želim veliko delovnih uspehov in skupnega razumevanja pri nadaljnjem delu.

Marija Florjanič

Ob odhodu v pokoj se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem ELITEXA, ter jeseniški izmeni UTASA.

Posebno se zahvaljujem za dragoceno darilo, ki mi bo v trajen spomin. Vsem skupaj želim še veliko medsebojnega razumevanja.

Helena Čadež

Vsem sodelavkam in sodelavcem TOZD Predilnica se najlepše zahvaljujem za darilo in obisk ob odhodu v pokoj in jim želim še naprej mnogo delovnih uspehov.

Kati Pavlin